

Отже головним завданням фінансово контролю є підвищення ефективності економічної політики підприємства. Тут можливі різні шляхи вирішення, але головним завданням у сучасному економічному просторі є ефективна економічна діяльність підприємства усіх форм власності і господарювання.

ЕКОНОМІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСТЬ ТА ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ

Мельник Б.В.

*Науковий керівник: Бачинська О.М., к.е.н., викладач
Подільський спеціальний навчально-реабілітаційний
соціально-економічний коледж*

У умовах ринку, що означаються нестабільністю цілей підприємства, обумовленою несталістю попиту і пропозиції, цін на товари і фактори виробництва, перемінами в конкурентному оточенні й іншими макро- і мікроекономічними факторами, єдиною із термінових задач керівництва підприємства стає формування й оцінка поточних і перспективних шансів підприємства, тобто його потенціалу.

Економічний потенціал описує наявні та непомітні перспективи, кількісний і якісний склад ресурсів, характеризує стан підприємства в перспективі, шлях подальшого розвитку. Піднесення підприємства настає тоді, коли поліпшуються виробничі або бізнес-процеси чи управління ними і внаслідок цього вдосконалюється ефективність діяльності підприємства в поточному періоді часу порівняно з базовим. Проблематична ситуація на вітчизняних підприємствах в період кризи, відсутність потрібного розвитку і навіть стабільності відображає недостатньо враховані можливості чи нерационально використані ресурси, а в підсумку – невикористаний потенціал. Це зумовлює необхідність дослідження економічного потенціалу підприємства, його сутності та структури, для забезпечення стійких позицій підприємства на ринку, завоювання хорошої репутації, виявлення можливостей підвищення конкурентоспроможності з врахуванням перспектив прибутковості та зростання.

Так, Самоукін А.І. припускає, що економічний потенціал підприємства варто вивчати у взаємозв'язку з властивими кожній суспільно-економічній формації виробничими відносинами, що формуються посеред окремими працівниками, трудовими колективами, а також управлінським апаратом підприємства з приводу повного використання їхніх здібностей зі створення матеріальних благ і послуг [3, с. 6].

Марушков Р.В. у власному дисертаційному дослідженні тлумачить економічний потенціал підприємства як його здатність забезпечувати своє довгострокове функціонування та досягнення стратегічних цілей на основі використання системи наявних ресурсів [2, с. 4].

Створюючи загальну структуру економічного потенціалу підприємства, варто урахувати такі класифікаційні ознаки, як елементний склад, функціональна сфера виникнення, спектр врахованих можливостей і спрямованість діяльності підприємства, а також міра реалізації потенціалу. Галузева ознака враховується під час формування структури конкретного підприємства.

Головними підходами до формулювання структури економічного потенціалу підприємства є ресурсний, функціональний та змішаний [1].

Ресурсний підхід передбачає наголошування структурних елементів за видами і характером ресурсів. За такого підходу в структурі може відзначатися найвища кількість складових: предмети праці, засоби праці, робоча сила та природні ресурси.

За функціонального підходу поділ на структуротвірні елементи здійснюється за видами діяльності підприємства: основні (постачання, виробництво, збут) та допопосередні (складання звітності, зберігання продукції, обслуговування виробничих фондів тощо). Користуючись таким підходом, підкреслюють елементи: виробничий, логістичний, маркетинговий, управлінський та інші потенціали.

За змішаного підходу розпізнають кілька критеріїв поділу структури на складові елементи. Найпоширенішим є поєднання ресурсного та функціонального підходів, елементами виділяють ресурси підприємства та функції.

Таке уявлення структури економічного потенціалу підприємства буде комфортним у прикладному застосуванні під час оцінювання, дасть змогу розглянути його елементи на кожному етапі, як під час формування, так і в ході функціонування підприємства. Структурування економічного потенціалу підприємства є відправною умовою для підкреслення його основних характеристик задля вживання, розвитку, відтворення і нарощування потенціалу, формування його стану відповідно до поставлених завдань підприємства.

Отже, проаналізувавши ряд тлумачень сутності категорії «економічний потенціал підприємства», можемо трактувати його як сукупність наявних ресурсів, можливостей, які будуть використанні для задоволення потреб користувачів, за умов оптимального використання наявних ресурсів та сприятливих макроекономічних умов господарювання. Відносно елементів структури потенціалу підприємства – варто виокремити функціональну структурування, адже вона більш глибоко розкриває складові у їх взаємозв'язку та взаємозаміні.

Література:

1. Лапін Є. В. Економічний потенціал підприємств промисловості: формування, оцінка, управління. *Вісник Сумського державного університету. Серія Економіка*. Суми. 2007. №1, Т.2. С. 63-71.

2. Марушков Р. В. Оценка использования экономического потенциала предприятия : автореф. дис. ... канд. экон. наук : 08. 00. 05, Московский гос. экон. ун-т. Москва, 2000. 18 с.

3. Самоукин А. И. Потенциал нематериального производства. Москва : Знание, 1991. 75 с.

ВПЛИВ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ НА РИНОК ПРАЦІ

Парамонова К.Ю.

*Науковий керівник: Федорова В.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В умовах цифровізації економіки ринок праці зазнає колосальних змін. Сьогодні можна спостерігати тенденцію повільного зникнення таких професій, як бухгалтер, юрист, економіст, водночас зростає затребуваність фахівців ІТ-сфери, інженерів тощо. Дослідження Оксфордського університету свідчать про те, що 50% всіх сучасних робочих місць і професій зникне протягом наступних 25 років, або ж вони будуть максимально автоматизовані. Даний фактор може привести до соціальної нерівності і зростання кількості безробітних. Необхідно заздалегідь проводити продуману політику, пов'язану з освітою населення, швидко реагувати на зміни зовнішнього середовища і технологічні виклики: розробляти комплексні програми перекваліфікації кадрів і безперервного навчання. Варто відзначити, що роботизація виробництва сильно вплине на ринок праці.

Позитивні якості розвитку цифрової економіки полягають в тому, що ринок праці відчуває потребу в людях, які мислять креативно. Людина, позбавлена творчого і обчислювального мислення, може бути витіснена конкуренцією в світі «розумних речей». Умови організації праці орієнтовані на мотивацію працівників і підвищення кваліфікації, безперервне навчання та перекваліфікацію. Здійснювати це необхідно за допомогою широкого впровадження мережевого обміну передовим досвідом, цифрових технік навчання.

Велике технологічне зрушення, що почалося в промисловості на сьогоднішній момент, планується завершити приблизно в 2030 році. Активне впровадження цифрових технологій призведе до скорочення великої кількості кадрів середньої кваліфікації, але в той же час з'явиться більша кількість нових робочих місць, однак з більш високими вимогами. Роботизована промисловість майбутнього буде здатна забезпечити населення всією необхідною промисловою продукцією.

Сучасні мережеві технології, як правило, забезпечують комунікації без необхідності прямого контакту людей і гарантують анонімність. Найближчим часом можна прогнозувати серйозні зміни в галузях економіки. Цифрові технології не зав'язані на якій одній галузі, їх застосування може бути максимально широким і наскрізним. Це добре і погано одночасно.